

Chambre des Représentants

SESSION 1983-1984

12 MARS 1984

PROPOSITION DE LOI

modifiant l'arrêté royal n° 25
créant un programme de promotion de l'emploi
dans le secteur non marchand

(Déposée par M. Flamant)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Le Gouvernement a lancé le programme de promotion de l'emploi dans le secteur non marchand en vue de favoriser la remise au travail de ceux qui sont le plus touchés par la crise actuelle, c'est-à-dire les chômeurs de longue durée.

Dans cette optique, il a créé deux instruments :

- le Fonds budgétaire interdépartemental de promotion de l'emploi;
- le troisième circuit de travail.

Le F. B. I. a été institué à titre expérimental pour une période de trois ans, tandis que le T. C. T. présente plutôt un caractère permanent.

De même que tous les autres programmes d'assistance axés sur la création d'emplois, les deux formules prévues concernent exclusivement les chômeurs indemnisés depuis deux ans au moins ou qui ont été indemnisés pendant deux ans au moins au cours des quatre dernières années.

Le lancement de ce programme d'assistance a coïncidé avec la réforme du cadre spécial temporaire dont l'efficacité en matière de création d'emplois stables s'est avérée assez relative, un grand nombre de travailleurs C. S. T. se retrouvant en effet sans emploi au terme de leur contrat.

Le rapport au Roi précise que le nouveau programme a pour objectif principal de favoriser l'insertion d'un maximum d'inactifs involontaires dans un circuit de travail.

Ce programme ne s'adressant qu'aux chômeurs indemnisés de longue durée, les chômeurs qui se sont fait inscrire spontanément comme demandeurs d'emploi sont donc une fois de plus exclus du bénéfice des mesures prévues.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1983-1984

12 MAART 1984

WETSVOORSTEL

tot wijziging van het koninklijk besluit n° 25 tot opzetting van een programma ter bevordering van de werkgelegenheid in de niet-commerciële sector

(Ingediend door de heer Flamant)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Met de opzetting van het programma ter bevordering van de werkgelegenheid in de niet-commerciële sector heeft de overheid tot doel degenen die het hardst door de huidige crisis getroffen worden, nl. de langdurige werklozen, opnieuw aan het werk te stellen.

In dit verband werden twee stelsels ingevoerd :

- het Interdepartementale Begrotingsfonds ter bevordering van de werkgelegenheid;
- het Derde Arbeidscircuit.

Het I. B. F. werd opgericht bij wijze van proef voor een duur van drie jaar, terwijl aan het D. A. C. eerder een blijvend karakter werd verleend.

Beide maatregelen richten zich, zoals alle andere hulp-programma's tot het verlenen van werkgelegenheid, uitsluitend tot de uitkeringsgerechtigde werklozen die ten minste twee jaar uitkeringsgerechtigd zijn of ten minste twee jaar uitkeringsgerechtigd waren in de laatste vier jaar.

Het opzetten van dit hulpprogramma ging samen met de hervorming van het bijzonder tijdelijk kader waarvan is gebleken, dat het definitief tewerkstellingseffect eerder relatief is en een groot deel van de deelnemers opnieuw werkloos werd na het beëindigen van het contract.

In het verslag aan de Koning wordt dan ook gesteld dat het nieuw programma tot hoofdzakelijk doel heeft de integratie van zoveel mogelijk onvrijwillige niet beroepsactieve personen in een arbeidscircuit te bevorderen.

Andermaal echter worden de niet werkende vrij ingeschreven werkzoekenden uitgesloten aangezien enkel de langdurige uitkeringsgerechtigde werklozen in aanmerking komen.

Même si des mesures ont déjà été prises afin d'encourager les chômeurs à s'établir comme indépendants, il n'en reste pas moins qu'il faut continuer à améliorer la protection sociale des indépendants qui doivent mettre un terme à leurs activités en raison de circonstances indépendantes de leur volonté.

L'expérience montre qu'il n'est pas rare que ces indépendants se retrouvent non seulement dans une situation financière peu enviable mais également sans aucun encadrement sur le plan social.

Beaucoup se voient dès lors contraints de s'adresser au C. P. A. S. On peut se demander à juste titre pourquoi ceux d'entre eux qui se font inscrire spontanément à l'O. N. Em. comme demandeurs d'emploi ne peuvent bénéficier eux aussi d'un programme d'assistance.

Leur exclusion nous paraît extrêmement injuste, étant donné que, dans la grande majorité des cas, il s'agit également de personnes involontairement inactives.

Cette situation est d'autant plus inéquitable que les subventions affectées à la politique de l'emploi sont financées par le budget général auquel ces anciens indépendants ont contribué par le biais de l'impôt des personnes physiques. Toute distinction conditionnant l'accès aux programmes d'assistance constitue dès lors une discrimination.

Si l'on veut réaliser l'intégration des différents systèmes, il paraît hautement souhaitable de les rendre en tout cas accessibles aux chômeurs qui se sont fait inscrire spontanément comme demandeurs d'emploi depuis deux ans au moins.

PROPOSITION DE LOI

Article unique

L'article 2, premier alinéa, de l'arrêté royal n° 25 créant un programme de promotion de l'emploi dans le secteur non marchand est complété comme suit :

« ... ou des chômeurs qui se sont fait inscrire spontanément comme demandeurs d'emploi depuis au moins deux ans ».

6 février 1984.

Er werden reeds maatregelen getroffen om werklozen te stimuleren zich als zelfstandige te vestigen. Dit sluit evenwel niet uit dat verder moet geijverd worden voor een betere sociale bescherming voor zelfstandigen die door omstandigheden onafhankelijk van hun wil hun beroepsactiviteiten dienen te staken.

De ervaring leert dat deze burgers niet zelden in een weinig benijdenswaardige financiële situatie terecht komen maar dat zij ook op sociaal vlak in de kou komen te staan.

Velen van deze zelfstandigen zien zich dan ook verplicht een beroep te doen op het O. C. M. W. Terecht rijst de vraag waarom bedoelde burgers, wanneer zij zich bij de R. V. A. laten inschrijven als niet werkende vrij ingeschreven werkzoekenden, niet kunnen ingeschakeld worden in een hulpprogramma.

Dit komt ons als uiterst onrechtvaardig voor aangezien het in grote meerderheid eveneens om onvrijwillige niet beroepsactieve personen gaat.

Het is des te onrechtvaardiger omdat de toelagen voor het werkvoorzieningsbeleid gefinancierd worden door de algemene middelen die mede gespijsd werden door de personenbelasting van deze gewezen zelfstandigen. Ieder onderscheid dat derhalve in de toegankelijkheid van de hulpprogramma's werd ingebouwd komt neer op een discriminatie.

Op de weg naar de integratie van de verschillende stelsels tot één geheel komt het dan ook als uiterst wenselijk voor alvast de toegankelijkheid open te stellen voor de sedert ten minste twee jaar niet werkende vrij ingeschreven werkzoekenden.

E. FLAMANT

WETSVOORSTEL

Enig artikel

Artikel 2, eerste lid, van het koninklijk besluit n° 25 tot opzetting van een programma ter bevordering van de werkgelegenheid in de niet-commerciële sector, wordt als volgt aangevuld :

« ... of door werklozen die sedert ten minste twee jaar ingeschreven zijn als niet werkende vrij ingeschreven werkzoekende ».

6 februari 1984.

E. FLAMANT
I. VAN BELLE
A. DENYS
L. BRIL
S. KUBLA
F. VERBERCKMOES